

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעים:

1. דוד מלובני
2. אורית יפה

נגד

ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

הנתבעת:

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה של אורחים במלון לפיצוי בטענה שהיה על המלון ליידע אותם שנמצא במלון מאומת לקורונה.

כתב התביעה

1. התובעים הגישו ביום 6.1.21 תביעה בה טענו כי היה על הנתבעת ליידע אותם בדבר התגלות נגיף הקורונה במלון ומכיוון שלא הודיעה להם, נגרמה להם מצוקה, לחץ ובהלה והם נאלצו להגיע בבהילות לעשות בדיקת קורונה ונאלצו להיכנס לבידוד עצמי. התובעים ביקשו לחייב הנתבעת לשלם לה פיצוי בסך של 80,000 ₪.

מתן פסק דין

2. ביום 26.3.21 ביהמ"ש (כבוד הרשם גבאי) נתן פסק דין נגד הנתבעת מכיוון שלא הגישה כתב הגנה במועד.

כתב ההגנה

3. הנתבעת הגישה ביום 26.3.21 כתב הגנה בו טענה כי הגורמים המוסמכים לא הנחו אותה לפנות אל אורחי המלון וליידע אותם בדבר המצאות מאומת במלון וכי הגורם היחידי המוסמך לכך הינו משרד הבריאות.

ביטול פסק הדין

4. ביהמ"ש (כבוד הרשם הבכיר שרון קרן) ביטל ביום 5.4.21 פסק הדין.

הדין הראשון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

5. ביום 1.7.21 התקיים הדיון הראשון. ביהמ"ש נתן צו להגשת ראיות.
בקשה לצרוף חו"ד
6. התובעים הגישו ביום 1.7.21 בקשה לצרוף חו"ד מומחה מטעמם.

הגשת ראיות התובעים

7. התובעים הגישו ראיותיהם ביום 20.7.21.

הדיון השני

8. ביום 13.10.21 התקיים הדיון השני. ביהמ"ש מחק בקשת התובעים לצרוף חוות דעת בהסכמת התובעים והורה לנתבעת להגיש ראיותיה.

הגשת ראיות הנתבעת

9. הנתבעת הגישה ראיותיה ביום 1.11.21.

הדיון השלישי

10. ביום 17.11.21 התקיים הדיון השלישי. ביהמ"ש קבע מועד לשמיעת ראיות, סדר נחקרים וקצב זמני חקירה.

הדיון הרביעי

11. היום התקיים הדיון הרביעי. התובעים והעד מטעם הנתבעת נחקרו והצדדים סיכמו בעניין החבות בלבד.

דיון והכרעה

12. על ביהמ"ש לקבוע האם הייתה על הנתבעת חובה ליידע את התובעים כי נמצא במלון מאומת לקורונה ?

גרסת התובעים

13. להלן גרסת התובעים :
התובעים טענו בכתב התביעה כי הם בני זוג שהזמינו אירוח במלון "ישרוטל ים המלח".
הם התארחו במלון, אשר הוגדר כ"אי ירוק" בתאריכים 26-28.11.20. ביום 26.11.20 התגלה כי כמה מעובדי המלון חלו בנגיף הקורונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

התובעים טענו כי הנתבעת לא הודיעה להם על התגלות נגיף הקורונה במלון והם למדו על כך רק מכלי התקשורת, כאשר סיימו את הנופש והיו בדרכם חזרה לביתם. לטענתם, מכיוון שהינם מעל גיל 60 ובקבוצת סיכון, הם היו מצויים במצוקה, לחץ ובהלה ונאלצו להגיע בבהילות לעשות בדיקת קורונה, עוד לפני שהגיעו לביתם וכמו כן נאלצו להיכנס לבידוד עצמי עד לקבלת התשובה.

עוד טענו כי הסתמכו על פרסומי הנתבעת לגבי היותה "אי ירוק" ולא היו מגיעים לנפוש במקום, אלמלא היו בטוחים כי יש הקפדה יתרה בנושא אבחון הנגיף, הן לגבי אורחי המלון והן לגבי עובדיה.

עוד טענו שהתנהגותה הרשלנית ורודפת הבצע של הנתבעת פגעה באוטונומיה הבריאותית שלהם והעמידה אותם בסיכון בריאותי של ממש ואף חלילה במצב של סכנת מוות, לאור היותם בקבוצת גיל עם סיכון גבוה לתחלואה.

עוד טענו, כי גם אם לא נגרם נזק בריאותי של ממש בפועל, על הנתבעת לפצות אותם בגין הפגיעה באוטונומיה הבריאותית שלהם והסיכון העצום בפניו העמידה אותם, והכל משיקול של רדיפת בצע.

גרסת הנתבעת

14. להלן גרסת הנתבעת:

הנתבעת טענה בכתב ההגנה שהתביעה קנטרנית, חסרת עילה ונעדרת כל בסיס עובדתי ומשפטי בשל כך שמדובר בזוטי דברים.

עוד טענה, שלא נשקפה לתובעים כל סכנה בריאותית. הם כלל לא נחשפו לעובדי המלון אשר נמצאו חיוביים לנגיף הקורונה. משכך אין כל בסיס לטענותיהם בדבר סיכון בריאותם.

עוד טענה, שנציגי משרד הבריאות, האינסטנציה המוסמכת על פי דין להטלת חובות ו/או מגבלות בגין סיכון בריאותי, ובכלל זה סגירת בתי עסק בשל תחלואה בנגיף הקורונה, לא הנחו את נציגיה ולו ברמז, כי עליהם לפעול לסגירת המלון או לפנות את אורחי המלון וכיוצא בזה, במהלך תקופת האירוח.

עוד טענה, שיש לדחות את הטענה בדבר פגיעה באוטונומיה. ולא ניתן לטעון כי לכאורה הוסתר מהתובעים מידע מהותי בדבר אותו סיכון. כל גורם אשר בא במגע עם חולה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

קורונה, מנוטר במהירות על ידי גורמים כגון משרד הבריאות ואף שב"כ, ומיודע על כך. לפיכך, אין ולא הייתה באפשרות הנתבעת להסתיר חשיפה לחולי קורונה מאורחי המלון.

עוד טענה, כי אין עליה כל חובת יידוע לפי דין, וכי הגורם הבלעדי אשר מוסמך להודיע על חשיפה הינו משרד הבריאות בלבד.

עוד טענה, שיש לדחות את טענת התובעים מטעמי מדיניות משפטית, שכן בקבלת טענה זו תקום חובת יידוע על כלל נותני השירות בארץ, כל אימת שנשא קורונה, או אף אדם הנחזה ככזה, פסע במקום המצוי בחזקתם- גזרה אשר אין ביכולתו של הציבור לעמוד בה.

האם הייתה על הנתבעת חובה ליידע את התובעים כי נמצא במלון מאומת לקורונה?

15. על פי המסכת העובדתית הנוגעת לעניין שהוכחה, בבקר 26.11.20, משרד הבריאות יידע את מנהלת משאבי אנוש במלון שבבעלות הנתבעת בדבר היות שני עובדים מאומתים לקורונה. עובד אחד לא היה במלון ולכן נאסר עליו להגיע למלון. עובד שני, שנמצא במלון, נשלח לבידוד.

16. מנהל המלון באותה תקופה, שהעיד היום, סיפר בעדותו כי פעל על פי הוראות משרד הבריאות וביצע חקירה אפידמיולוגית וכתוצאה מאותה חקירה נשלחו עובדים נוספים לבידוד. הבדיקה לא העלתה מגע בין אותם עובדים ובין מי מאורחי המלון.

17. בצהרי אותו יום הגיעו התובעים למלון ושהו בו עד יום 28.11. אין חולק שמי מעובדי המלון לא עדכן אותם בדבר המצאות עובד במלון שאומת כחולה קורונה.

18. מנהל המלון העיד היום שביום 28.11, עוד בטרם התובעים עזבו המלון, התקיימה בבקר התייעצות בראשות מנכ"ל משרד הבריאות וגורמים נוספים ובה סוכם, עקב איתור מאומתים נוספים מבין העובדים, על הפסקת פעילות המלון למחרת ולכן הוטל על הנהלת המלון לעדכן האורחים בדבר הפסקת הפעילות וזו, לטענתה, הציעה לאורחים שאמורים היו לשהות למחרת במלון, חלופות.

19. ההודעה על הפסקת הפעילות והצעת חלופות אינה נוגעת לתובעים שממילא היו אמורים לסיים שהותם במלון ביום 28.11.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

20. כאמור לעיל, לטענת התובעים, חלה חובה על הנתבעת להודיע להם, בטרם החלו שהותם במלון, על איתור מאומת. כעולה מראיות התובעים וסיכומיהם, לא הוצגה לפני ביהמ"ש חקיקה, תקנה, הנחיה, או כל הוראה אחרת בכתב, שחייבה המלון להודיע לתובעים על מציאת המאומת במלון בשעות הבקר, ביום הגעתם.

21. התובעת היטיבה להגדיר את טענת התובעים בחקירתה. היא אמרה שההגינות חייבה הנתבעת להודיע להם על כך.

22. ביהמ"ש קובע כי יש לאבחן לצורך חובת היידוע שחלה על המלון את מגפת הקורונה מנושאים אחרים.

23. כבשגרה, חלה על מלון חובה לעדכן אורחיו בעניינים מהותיים שעלולים לפגוע בהנאתם משהותם במלון. אילו היה מדובר בעבודות שיפוץ בסמוך למלון למשל, מצופה היה שהמלון יידע אורחיו מראש, ככל שידע על אותן עבודות צפויות או קיימות.

24. לכאורה, קל וחומר, שהמצאות מאומת לקורונה במלון מהווה עניין מהותי שעלול לפגוע בהנאת האורח משהותו במלון.

25. אולם, כאמור לעיל, מגפת הקורונה הינה משבר לאומי שגרם לממשלת ישראל לנהל את ההתמודדות עמו באופן כמעט יום יומי, לרבות ע"י חקיקה והתקנת תקנות חרום ותקנות רגילות ולצדן נקבעו הוראות רבות נוספות ע"י בעלי תפקידים בנושאים שונים.

26. הנתבעת הפנתה למגוון הוראות חקיקה הנוגעות להתמודדות המדינה והמשק עם מגפת הקורונה וביניהן חקיקה מפורטת עד לפרטי פרטים שהסדירה "מתווה האיים הירוקים" בו פעל המלון בתקופה הנוגעת לעניין. כמו כן, הפנתה להוראה שאוסרת מתן מידע לגבי איכוני השב"כ של מאומתים באותה תקופה.

27. ביהמ"ש מוצא שהחקיקה איזנה בין רצונה של הממשלה להגן באופן מיטבי על בריאות הציבור ובין הצורך להמשיך את פעילות המשק ובכללו ענף המלונאות, הן לטובת העוסקים בו והן לטובת אותו חלק מהציבור שביקש להתארח במלון, על אף התמשכות המגפה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

28. אין במתווה המפורט של ה"איים הירוקים" הטלת חובה על מלונות ליידע את האורחים בדבר המצאות מאומתים ולא לחינם. המשימה ליידע בדבר מציאת מאומתים נמצאת בידי משרד הבריאות, או בידי מי שמשרד הבריאות הטיל עליו לדווח על מציאת מאומתים. זאת, כדי למנוע פגיעה בערכים אחרים, כגון השמירה על הפרטיות ומניעת הפצת מידע לא מבוסס ע"י מי שלא הוסמך לכך באופן שעלול לזרוע בהלה.
29. התובעים לא כללו בראיותיהם ראיה לפיה משרד הבריאות הורה למלון להודיע לאורחים, או לציבור הרחב, ביום 26.11, על מציאת מאומת בשטח המלון.
30. מכאן שהנתבעת פעלה נכון כאשר לא הפיצה את המידע ללא קבלת אישור לכך ממשרד הבריאות.
31. התובעים לא הפריכו, ואף לא סתרו, עמדת הנתבעת כי פעלה בהתאם להנחיות משרד הבריאות. התובעים לא העידו מי מטעם משרד הבריאות כדי לבסס טענה שהמלון פעל בניגוד להנחיות משרד הבריאות כאשר לא הפיץ המידע בדבר מציאת המאומת.
32. ככל שיש לתובעים טענה נגד משרד הבריאות בעניין זה, היה עליהם להפנותה נגד משרד הבריאו ולא נגד המלון, שפעל בהתאם להנחיות משרד הבריאות.
33. כאמור לעיל, משרד הביאות הגיע למסקנה ביום 28.11 שיש להפסיק פעולת המלון ואף הורה למלון להודיע על כך לאורחי המלון שאמורים להמשיך שהותם במלון למחרת.
34. לא נטען וגם לא הוכח שמשרד הבריאות הורה למלון ביום 28.11 להודיע גם לאורחים שעוזבים המלון, כגון התובעים, על המצאות מאומתים במלון.
35. חזקה על משרד הבריאות שאם היה מוצא צורך להזהיר האורחים על כך ששהו במלון שבו היו מאומתים, שהיה נותן הוראה מתאימה בדבר מסירת המידע לתובעים. מכאן שאם לתובעים יש טרזניה על כך שהמידע לא נמסר להם, היה עליהם להפנותה נגד המדינה, ולא נגד המלון שפעל על פי הוראות המדינה.
36. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה שחלה חובה על המלון ליידע התובעים שנמצא במלון מאומת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

37. מעבר לאמור לעיל, יש קושי להטיל על בעלי עסקים, לרבות בתחום הבילוי והנופש, ליידע הנכנסים בחצריהם בדבר המצאות מאומת. ישאל השואל, למשל, האם על בעל מסעדה להודיע לכל מי שמגיע לסעוד שבבקר אותר במטבח עובד מאומת?

38. יתכן שיש להשיב לשאלה זו בחיוב. אולם, אם יש מקום להטיל חובה זו, מן הראוי שתעשה בחקיקה ראשית שתביא בחשבון האיזונים הנדרשים.

39. הקורונה נכנסה לחיינו לפי כשנתיים וסופה אינו נראה באופק. רואי השחורות צופים שתלווה אותנו עוד שנים רבות. לכן, אם יש מקום לקבוע שעסקים כגון מלון, כפי המקרה כאן, או מסעדה, או עסקים דומים, מחויבים לפרסם ברבים, או בקרב הבאים בשעריהם ואף אלה שיצאו משעריהם, שנמצא מאומת, יש לקבוע זאת בחקיקה ראשית, ולא על דרך פסיקה.

40. לכן, ביהמ"ש קובע כי לא חלה על הנתבעת, בנסיבות העניין, חובה ליידע התובעים בדבר המצאות מאומת במלון.

41. למעלה מהדרוש, ביהמ"ש יתייחס לטענה שהנתבעת התרשלה. בהעדר חובה שהופרה, יש לדחות הטענה להתרשלות, וכך קובע.

הטענה לפגיעה באוטונומיה

42. עילת התביעה בגין פגיעה באוטונומיה צמחה בפסיקה. הפסיקה התפתחה מדיון בטענות של מטופלים נגד רופאים שביצעו בהם טיפולים ללא הסכמתם. הפסיקה הבחינה בין טענה זו לטענה לנזק גופני שנגרם כתוצאה מהטיפול. מכאן שגם כאשר הטיפול אינו מסב נזק גופני, עדיין יש מקום לשקול חיוב בפיצוי עקב הפגיעה באוטונומיה.

43. כאמור לעיל, אילולי המדינה לקחה על עצמה ניהול ההתמודדות עם הקורונה, יתכן וניתן היה להביא בחשבון שהיה על המלון, ליידע את התובעים בדבר סיכון אפשרי לבריאותם, כדי שהם יקבלו ההחלטה אם לקחת הסיכון, אם לאו. אולם, לנוכח הנסיבות המיוחדות של אופן ניהול ההתמודדות עם הקורונה, הסמכות והחובה עברו לכתפיה של המדינה. לכן, אם יש מקום ללבן הטענה בדבר פגיעה באוטונומיה, אזי היא ביחס למדינה, ולא ביחס לנתבעת, או גורם אחר, שמילא אחר הוראות נציגי המדינה.

44. לכן, ביהמ"ש דוחה גם טענה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

סיכום סוגית החבות

45. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש קובע כי אין להטיל על הנתבעת חבות בגין אי יידוע התובעים בכך שנמצא מאומת, או מאומתים, במלון מרגע תחילת שהייתם, ועד עזיבתם את המלון ואף לאחר מכן.

46. אשר על כן ביהמ"ש דוחה את התביעה

דיון בהוצאות

47. בדיון שהתקיים ביום 13.10.21 ביהמ"ש קבע כלהלן:
"האירוע הנטען התרחש בנובמבר 2020. התביעה הוגשה כחודשיים לאחר האירוע. על פי לבושה הנוכחי של התביעה לא היתה מניעה להגישה תוך חודשיים וקצב ניהול התביעה היה מהיר בהתאם. אלא שלאחר שהודיעו התובעים על מיצוי הליכים מקדמיים והגישו ראיות הוגשה בקשה שמשמעותה תביעה שונה באופן מהותי מבחינת נפח המחלוקת והיקף הראיות.

ככל שהתובעים ביקשו מלכתחילה נפח מסויים זה מצופה היה שתחת להגיש את התביעה חודשיים לאחר האירוע כאשר אין כל בהילות בעניין הגשת התביעה, היו פונים לפי חוק חופש המידע למשרד הבריאות, אוספים את כל הנתונים ואולי מגישים חוות דעת רפואית וכיוצא'.

לכן, בית המשפט העמיד בפני התובעים שתי אפשרויות. אחת, ככל שעומדים על הבקשה להביא בחשבון שהתביעה תימחק ולהגישה בעתיד שוב בנפח הנכון והמתאים של מסד נתונים, ראיות וכיוצא', השנייה להסכים למחיקת הבקשה.

לאחר שהתובעים שקלו את עמדת בית המשפט החליטו שלא לעמוד על הבקשה וכך התאפשר המשך דיון מהיר ויעיל בהתאם ללבושה הנוכחי של התביעה. "

48. גם לאחר שהתובעים עמדו על המשך ניהול התביעה שהוגשה בחופזה וללא מסד נתונים מבוסס, הם עמדו על חיוב הנתבעת בתשלום בסך של 80,000 ₪. לא היה לכך מקום בנסיבות הטענה, אף אם הייתה מוכחת חבות.

49. התובעים ייחסו לנתבעת תאוות בצע שגרמה לה לסכן חיי אדם. לנוכח חומרת הטענה היה על התובעים לבסס אותה בנתונים ובראיות כדבעי. יש להביא בחשבון הפגיעה הקשה בשמה הטוב של הנתבעת עקב כך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 9909-01-21 מלובני ואח' נ' ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ

50. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש מחייב התובעים לשלם לנתבעת שכ"ט בא כוחם בסך של 15,000 ₪ וכן הוצאות התייצבות העד מטעם הנתבעת היום בדיון.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט